

Значення системи покарань полягає у тому, що вона сприяє реалізації принципу індивідуалізації покарань, призначенню покарань за ступенем їх впливу на злочинця.

Отже, підсумовуючи викладене, можна сказати, що застосування покарання є необхідною умовою для якісного функціонування суспільства, є тим важелем впливу на суспільні відносини та суспільну свідомість, що має велике значення щодо запобігання негативним злочинним проявам та реагуванню на ці прояви. Покарання є надважливим інститутом кримінального права, що має велике соціальне значення.

Букаєв О.Б.

курсант 2 курсу ФПФПВВ

ННІПФПМГБВВ НАВС

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ЗАСОБІВ НАВІГАЦІЇ У ВІСЬКОВИХ ЦІЛЯХ

Навігація (лат.*navigatio* — мореплавання від лат.*navigare* - плавати, переплисти). Теорія та практика керування кораблями. Задачі навігації полягають у забезпеченні точного, своєчасного та безпечного плавання корабля, виконанні необхідних розрахунків для маневрування. Багато віків термін **навігація** означав тільки вищевказане значення. Тепер, в загальному термін навігація - процес керування деяким об'єктом (в тому числі інформаційним), який має властиві йому методи пересування в певному просторі. Внаслідок розвитку науки і техніки, появи повітряних суден, космічних кораблів - нових об'єктів навігації виникли такі види навігації:

- аеронавігація - керування рухом повітряного летального апарату;
- космічна навігація — керування рухом космічного летального апарата;
- астрономічна навігація - метод визначення координат суден і летальних апаратів, заснований на використанні радіовипромінювання або світлового випромінювання небісних світил;
- астроінерційна навігація - метод навігації космічного літального апарата, що комбінує засоби інерційної системи навігації й астрономічної навігації;
- біонавігація — здатність тварин вибирати напрямок руху при регулярних сезонних міграціях;
- інерційна навігація - метод визначення параметрів руху й координат об'єкта, що не потребує зовнішніх орієнтирів або сигналів;
- інформаційна навігація — процес спрямовування користувача по логічно зв'язаним даним;
- морська навігація — основний розділ судноводіння;

- радіонавігація - теоретичні питання й практичні прийоми керування суднами і літальними апаратами за допомогою радіотехнічних засобів і пристроїв;
- супутникова навігація – практичне застосування засобів GPS/ГЛОНАСС для визначення місцезнаходження й напрямку руху;
- підземна навігація – практичне застосування різних засобів вимірювання, для визначення місцезнаходження й напрямку руху підземних прохідницьких комплексів.

Виділяють три найбільш поширені види навігаційних систем:

Інерціальні навігаційні системи (ІНС) на гіростабілізованих платформах здатні забезпечувати точні вимірювання навігаційних параметрів в будь-яких умовах, не випромінюючи при цьому, ніяких сигналів. Крім того, вони повністю захищені від шумів.

Одометричні навігаційні системи

Як правило, до складу ОНС входять гірокомпаси, гірокурсказівники, обчислювальні блоки; одометричні датчики. Такі одометричні навігаційні системи забезпечують вихід підрозділу в район призначення за існуючими нормативами. Внаслідок того, що час роботи одометричної навігаційної системи з гарантованою точністю невеликий, екіпаж НРО змушений майже постійно відволікатися на пошук орієнтирів.

Безплатформні інерціальні навігаційні системи

У наш час розроблені БІНС на лазерних, волоконно-оптичних, динамічно-вібраційних гіроскопах. Найбільше поширення отримали лазерні гіроскопи. Використання лазерних гіроскопів дозволяє повністю реалізувати переваги безплатформних систем і, крім цього, відповідно до прогнозів зарубіжних фахівців, забезпечити значне зниження вартості таких систем, за умов серійного випуску.

Навігаційні системи GPS

Супутникова навігаційна система GPS була спочатку розроблена США для використання у військових цілях. Сучасні підходи до створення кадрових баз даних допускають широке використання сучасних методів геодезичних вимірювань, у першу чергу GPS- технологій.

Супутникова радіонавігаційна система або, як вона ще називається, глобальна система визначення місцеположення GPS (Global Position System) забезпечує високоточне визначення координат та швидкості об'єктів у будь-якій точці земної поверхні, у будь-який час доби, за будь-якої погоди, а також точне визначення часу.

Принцип дії супутникової GPS навігації заснований на визначенні відстані від поточного положення до групи супутників. Як результат ця система дає змогу визначити точне місцезнаходження будь-якого об'єкта його точку стояння з точністю до сантиметра. Але як будь-яка інша система – GPS має деякі недоліки та помилки в системі управління. Можна виділити три категорії помилок :

- помилки системи;
- помилки пов'язані з розповсюдженням навігаційного сигналу;

- помилки приймальної апаратури.

Але незважаючи на ці незначні недоліки навігаційні системи широко використовуються в багатьох цілях зокрема у військових. Адже всі військові формування та військові частини використовують навігаційну техніку і прилади для виконання різних бойових завдань для визначення точних координатів точки стояння та ін.

На даному етапі навігаційні системи розвиваються на дуже високому рівні. Навіть на прикладі нашої країни вони мають значний успіх. Україна, враховуючи її науково-технічний потенціал активно співпрацює з НАТО та ЄС у сфері космічних програм. У зв'язку з цим ЄС (у своїх принципах космічної стратегії) визнав Україну як третього за важливістю партнера (після США та Росії). Тому наша країна має великі шанси щоб посісти визначне місце в світі завдяки розробці нових НС та технологій.

Колесник С.В.

курсант 3 курсу ФПФПВВ
ННПФМГБВВ НАВС

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ БОЙОВИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ РУЧНИХ ПРОТИТАНКОВИХ ГРАНАТОМЕТІВ ТА РЕАКТИВНИХ ПІХОТНИХ ВОГНЕМЕТІВ

У доповіді зроблений порівняльний аналіз бойових властивостей ручних протитанкових гранатометів та реактивних піхотних вогнеметів також наведені приклади гранатометів та реактивних вогнеметів, описана тактикотехнічні характеристики вище згаданих зразків зброї.

На внутрішні війська МВС України окрім завдань у мирний час та за надзвичайними обставинами ще покладаються завдання які потребують вирішення у воєнний час.

Прийняття рішень в цих умовах потребує від командира, як показує практика, чіткого і вмілого керування, знання можливостей приданих підрозділів та вміння приймати не стандартні способи вирішення задач, що стоять перед ним, особливо в бойових умовах.

Нажаль багато питань стосовно використання вогнеметів не вивчаються в курсі вогневої підготовки, не тільки за те, що цієї зброї не має в наявності, але в більшості тому, що вона не стоїть на озброєнні ВВ МВС України, а є зброєю підрозділів РХБЗ та мотострілкових підрозділів Збройних Сил України.

Не знання ж командиром особливостей цієї зброї, призведе до неможливості правильного застосування в ході бою приданих підрозділів, що негативно позначиться на виконанні того чи іншого завдання.

Все вищевикладене і є **актуальністю** моєї роботи.